

KING CLAUDIUS:

Laertes, was your father dear to you?

Or are you like the painting of a sorrow,

A face without a heart?

Ett spöke spökar i videokamerans blåa ljus. Ett blad blir till ett hjärta, ljuset ändrar sig och hela naturen blir till kuliss för Hamlet och hans känslor. Om någon annan är där är de nog skådespelare. Människor på gatan kan bli statister, vänner kan bli karaktärer. Musik blir till musik. Filmerna kan bli illusioner och om det finns ett socialt skådespel blir det ett skådespel och skådespelet blir en metafor.

Ta en bläcksvart kappa, en dödlig snara, en musiksnutt... som om vore man en skådespelare som spelade Hamlet...

Alla har väl någon gång varit Hamlet... Vi läser orden högt för oss själva. De ringer sanna och rytmen är både medryckande och högrivande, det blir svårt att undvika att hamna i en kamp med sina egna svagheter. Är man väl där är det lika bra att lägga korten på bordet, om man är en dålig skådespelare kan man erkänna man att man är dålig. Är man en bra skådespelare är man ändå dålig. Men det spelar inte så stor roll, pjäsen har sitt eget liv och skådespelet pågår överallt.

Snart lider hela naturen för att det är så melankoliskt och tråkigt. Vad kan vi göra för att lätta up stämningen? Vi bjuder in till ett skådespel. Men skådespelet är taffligt, det är som att man inte längre spelar Hamlet utan verkligen är Hamlet. "Det är ingen som hör mina tankar, jag talar högt till mig själv, detta är en riktig tragedi" Och på något sätt förblir man ändå alltid, även om man inte kan tro att någon orkar titta längre, övertygad om att det måste finnas en publik.

En pjäs i en pjäs. Man fortsätter med att låtsas att man låtsas, någonting händer med en, för en, mot en. Man vänder sig om och där är glittret, kameran, det andra ögat. Tiden stannar, konturerna klipps ut. De orörliga objekten får liv och glöder, de blir som bilder utan kropp. Det som finns inne sprider sig ut och blir ett mörkt sceneri. Människor på håll skrattar och rör på sig både naturligt och tillgjort, de går förbi eller iväg, det verkar pågå parallellt. Kanske är det ett minne eller en paus.